

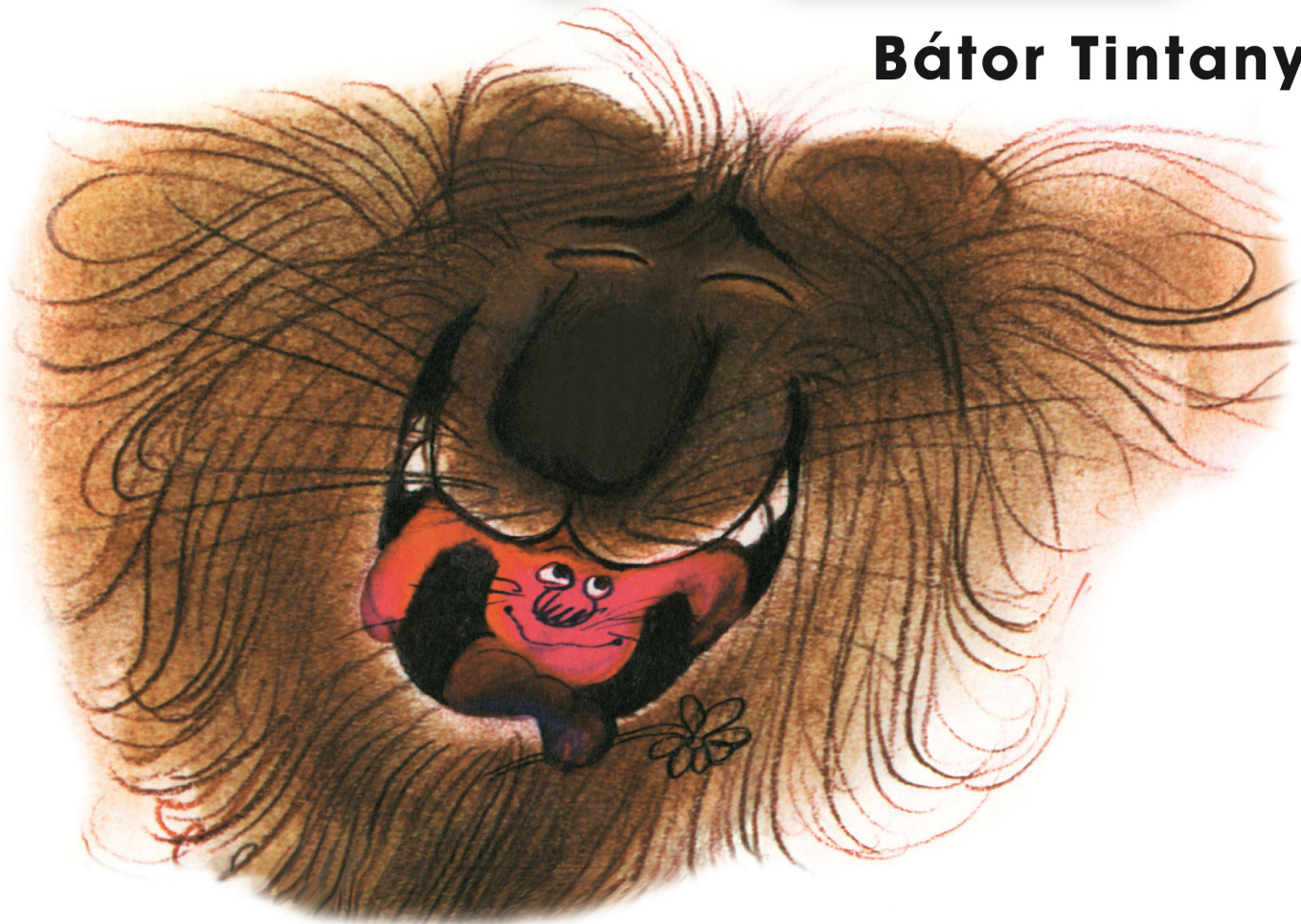
Csukás István • Sajdik Ferenc

POM POM

m e s é i

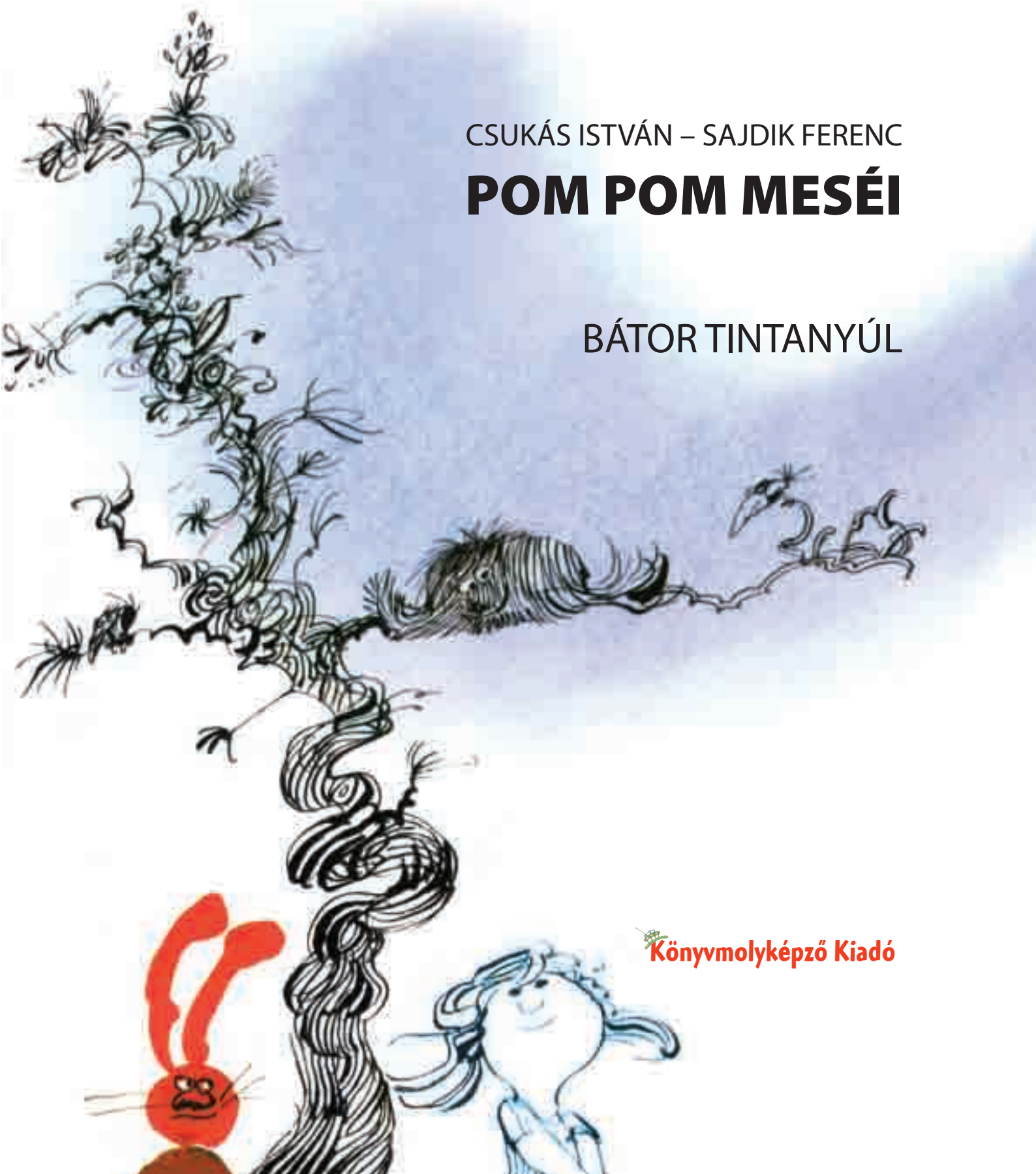
Bátor Tintanyúl

CSUKÁS ISTVÁN – SAJDIK FERENC

POM POM MESÉI

BÁTOR TINTANYÚL

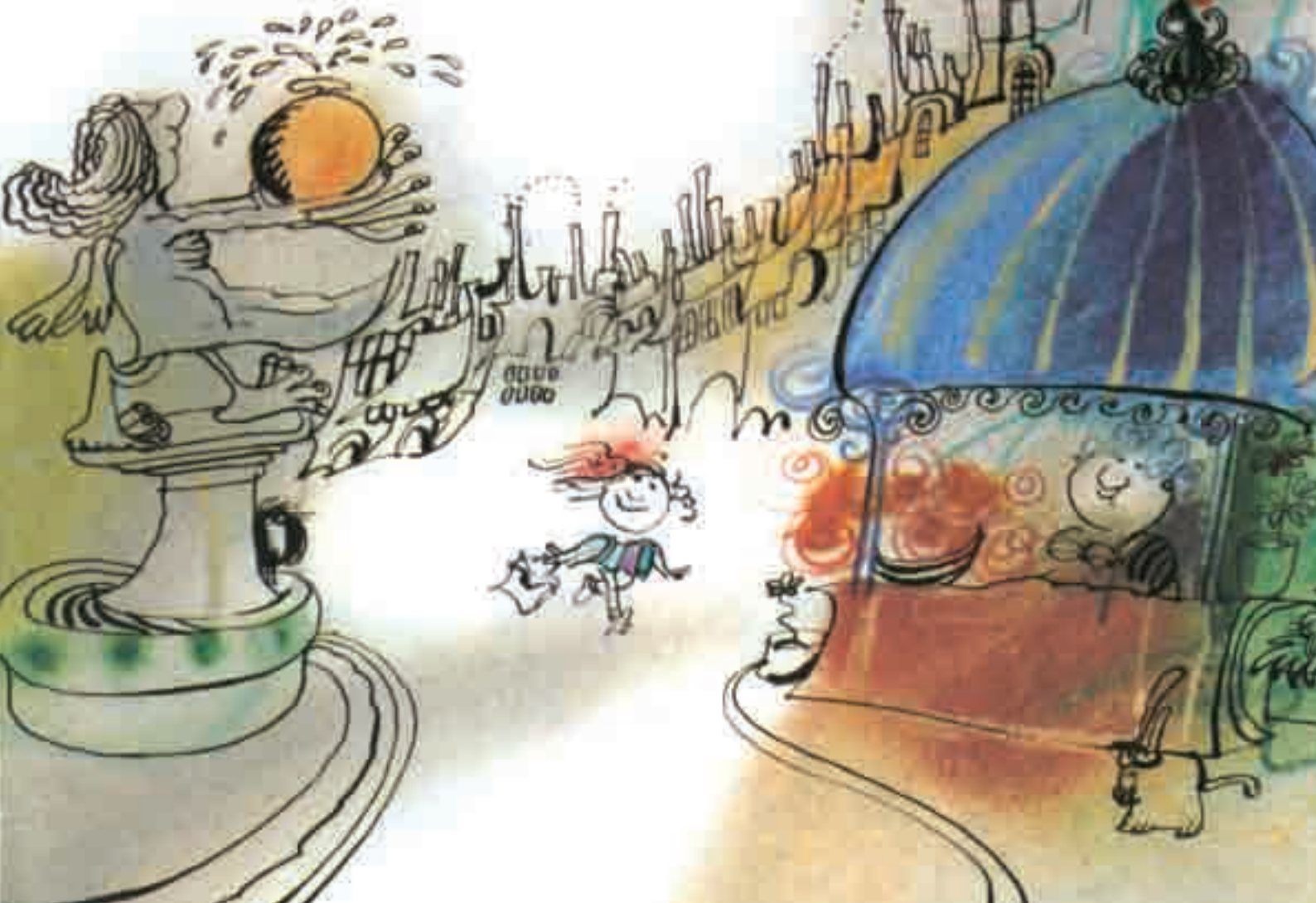
Könyvmolyképző Kiadó

Picur sietett az utcán, az egyik kezében táska volt, a másik kezében az aprópénz.

Pom Pom egy ágon csücsült, egy nagy fa kinyúló ágán, és kíváncsian figyelte a siető Picurt. Hogy kicsoda Pom Pom? Ó, igazán senki se ismeri! Egyszer ilyen, egyszer meg olyan! Most milyen? Most leginkább egy szőrös sapkához hasonlít. Egy kíváncsian figyelő, szőrös sapkához!

Picur a nagy fa alá ért, és ezt mondta sokszor egymás után:

– Kék, piros! Kék, piros!

Pom Pom fülelt, de nem értett semmit az egész-
ből, egy kukkot se. Lekiáltott hát, mert Picur észre
se vette őt, s már tovább akart menni.

– Szia, Picur! Hova rohansz?

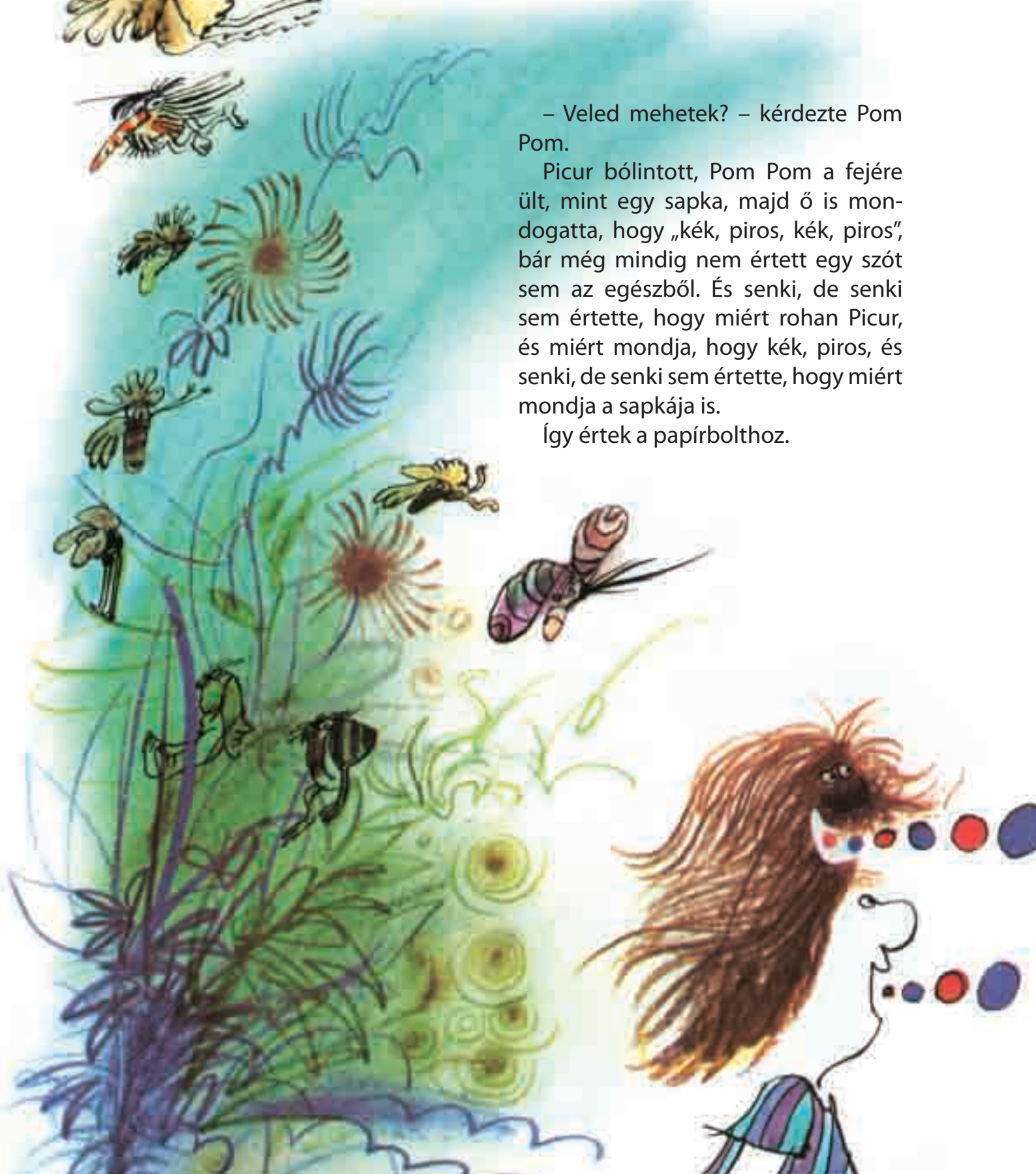
Picur megtorpant s felnézett.

– Szia, Pom Pom! A papírboltba. Kék, piros! Kék,
piros!

– És miért mondd folyton, hogy „kék, piros,
kék, piros”?

– Hogy el ne felejtsem! – válaszolta Picur, és már
indult is.

– Veled mehetek? – kérdezte Pom Pom.

Picur bólintott, Pom Pom a fejére ült, mint egy sapka, majd ő is mondogatta, hogy „kék, piros, kék, piros”, bár még mindig nem értett egy szót sem az egészből. És senki, de senki sem értette, hogy miért rohan Picur, és miért mondja, hogy kék, piros, és senki, de senki sem értette, hogy miért mondja a sapkája is.

Így értek a papírbolthoz.

A papírboltban a pult mögött egy nagy bajuszú eladó álldogált. Nyájasan elmosolyodott, mikor meglátta a belépő Picurt. Még a bajuszán is pödört egyet.

– Mi tetszik? – kérdezte a bajusz mögül. Picur nem mosolygott, hanem gyorsan mondta, hogy el ne felejtse:

– Kérek egy üveg kék tintát meg egy üveg piros tintát!

Pom Pom bólintott, hogy aha! Minden világos! Ezt jelentette hát a „kék, piros”.

De a nagy bajuszú eladónak semmi sem volt világos, kíváncsian kérdezte:

– Mire lesz?

– A kék tinta tornaórára, a piros tinta énekórára – felelte Picur.

– Értem... – mondta a nagy bajuszú, holott nem értette, hogy miért kell az énekórára, különösen a tornaóra színes tinta, de nem firtatta, csak

felsóhajtott, s így mormogott a bajusza alatt: „Már csak egy évem van a nyugdíjig! Addig fél lábon is kibírom!”

Odaadta a kék és a piros tintát, a fiókba rakta az aprópénzt, és kifejezéstelen szemmel bámult a távozó kislány után. „Még a sapkája is olyan furcsa!” – suhant át az agyán, de nem foglalkozott vele többet, vigyázott az idegeire.

Picur az egyik kezében fogta a táskát, a másik kezében a két tintásüveget, így siettek-loholtak az utcán. Annyira siettek és annyira loholtak, hogy a sarkon nem vették észre a kanyarban a gödröt. Picur megbotlott, elejtette a két üveget, az üvegek eltörtek, a tinta kifolyt.

– Ajjaj, jaj! – mondta Pom Pom. – Ez a vacak gödör!

Majd visszaevickélt Picur búbjára, mert a megbotlástól kicsit előrecsúszott.

Picur nem szólt semmit, leült egy padra, és sírva fakadt bánatában és mérgeben, hogy most oda a tinta, és hogy miért nem figyelt jobban arra a vacak gödörre!

Pom Pom együtt érzően hümmögött meg krákogott, majd ezt mondta:

– Ne sírj! Azt nem bírom! Meséljek neked Bátor Tintanyúlról?

Picur abbahagyta a sírást, megtörölte a szemét.

– Mesélj – szipogta.

– Figyelem! – rikkantott Pom Pom. – Kezdődik a mese! Bátor Tintanyúl úgy született, hogy egy üveg kék tinta és egy üveg piros tinta kifolyt az aszfaltra.

Jött egy csizma, belelépett, majd kényeskedve törölgette az aszfaltba a lábát, így lett a két hosszú füle.

Odapattant egy labda, így lett a pamacsfarka.

Arra jött egy fiú, egy ággal négy lábat húzott neki.

Jött egy kutya, megugatta. De Bátor Tintanyúl, aki kék és piros színű volt, nem ijedt meg, felállt. És pofon legyintette a kutyát. A kutya behúzta a farkát, és szó nélkül elsomfordált. Bátor Tintanyúl erre még bátrabb lett, kidüllesztette a mellét, és így szólt:

– Hrrr, hrrrr! Mak-mak! Én vagyok Bátor Tintanyúl! Mindenki reszkessen!

Majd döngő léptekkel elindult.

Egy-egy vékonyabb fát csak úgy fél kézzel megrázott, az ágakon rémülten kapaszkodtak a verebek.

